2020. december 18., péntek

P9_TA(2020)0384

Az emberi jogok helyzetének romlása Egyiptomban, különösen az Egyptian Initiative for Personal Rights (EIPR) egyiptomi emberi jogi szervezet aktivistáinak ügye

Az Európai Parlament 2020. december 18-i állásfoglalása az Egyiptomban tapasztalható romló emberi jogi helyzetről, különös tekintettel az Egyptian Initiative for Personal Rights (EIPR) egyiptomi emberi jogi szervezet aktivistáinak ügyére (2020/2912(RSP))

(2021/C 445/21)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Egyiptomról szóló korábbi állásfoglalásaira és különösen a 2019. október 24-i állásfoglalására ([1]),

— tekintettel az EU Külügyek Tanácsának Egyiptomról szóló, 2013. augusztusi és 2014. februári következtetéseire,

— tekintettel az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) külügyi és biztonságpolitikai szóvivőjének Egyiptomról szóló nyilatkozataira, és különösen az emberi jogi aktivisták közelmúltbeli letartóztatásáról szóló, 2020. november 21-i nyilatkozatára,

— tekintettel az ENSZ emberi jogi főbiztosának szóvivője által tett, Egyiptomról szóló, 2020. november 20-i nyilatkozatra,

— tekintettel az ENSZ szakértőinek 2020. november 27-i, a diplomaták találkozóját követően bebörtönzött egyiptomi emberijog-védők szabadon bocsátására irányuló felhívására, valamint a szakértők 2020. december 7-i, az Egyptian Initiative for Personal Rights (EIPR) három vezető munkatársának óvadék ellenében történő szabadon bocsátásáról szóló határozatról,

— tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának Egyiptomról szóló, 2019–2020. évi rendszeres egyetemes helyzetértékelésére,

— tekintettel az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatalának (UNODC), az Egészségügyi Világszervezet (WHO), a Közös ENSZ HIV/AIDS Program (UNAIDS) és az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosának Hivatalának (OHCHR) a börtönökben és más zárt környezetben előforduló Covid19-ről szóló, 2020. május 13-i közös nyilatkozatára,

— tekintettel az EU és Egyiptom közötti 2001. évi társulási megállapodásra, amely 2004-ben lépett hatályba, és amelyet a 2007. évi cselekvési terv megerősített, tekintettel a 2017. július 25-én elfogadott, 2017–2020 közötti időszakra szóló EU–Egyiptom partnerségi prioritásokra, az EU–Egyiptom Társulási Tanács 2017. évi ülését követően kiadott együttes nyilatkozatra, valamint a politikai ügyekkel, emberi jogokkal és demokráciával foglalkozó EU–Egyiptom albizottság hatodik ülését követően kiadott, 2019. június 23–24-i együttes nyilatkozatra;

— tekintettel a halálbüntetésről, a kínzásról, a véleménynyilvánítás szabadságáról és az emberi jogok védelmezőiről szóló uniós iránymutatásokra,

— tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni egyezményre, a gyermek jogairól szóló egyezményre, valamint az Emberi Jogok Arab Chartájára, amelyeket Egyiptom is ratifikált,

— tekintettel Egyiptom alkotmányára, különösen annak a kínzás valamennyi formájának és típusának tiltásáról szóló 52. cikkére, a gyülekezés szabadságáról szóló 73. cikkére és a nemzetközi humanitárius jog kötelező voltáról szóló 93. cikkére,

— tekintettel az emberi jogok és a népek jogainak 1981. évi afrikai chartájára, amelyet Egyiptom 1984. március 20-án ratifikált,

— tekintettel az 1948-ban elfogadott Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,

([1]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0043.

— tekintettel eljárási szabályzata 144. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (4) bekezdésére,

A. mivel Egyiptomban tovább romlott az emberi jogi helyzet, mivel a hatóságok egyre keményebben lépnek fel a civil társadalommal, az emberijog-védőkkel, az egészségügyi dolgozókkal, az újságírókkal, az ellenzék tagjaival, a tudósokkal és a jogászokkal szemben, és továbbra is brutálisan és módszeresen elnyomják az eltérő vélemények bármely formáját, aláásva ezáltal az alapvető szabadságokat, különösen az online és offline véleménynyilvánítás, az egyesülés és a gyülekezés szabadságát, a politikai pluralizmust, a közügyekben való részvétel jogát és a jogállamiságot;

B. mivel a 13 külföldi nagykövet és diplomata részvételével 2020. november 3-án tartott találkozójukat követően a biztonsági erők 2020. november 15. és 19. között letartóztatták és terrorizmussal és nemzetbiztonsággal kapcsolatos bűncselekményekkel vádolták az Egyptian Initiative for Personal Rights (EIPR), az egyik utolsó független egyiptomi emberi jogi szervezet három aktivistáját, Gasser Abdel Razeket, Karim Ennarah-t és Mohammad Basheer-t;

C. mivel a többek között az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosának Hivatala, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének (alelnök/főképviselő) szóvivője és a tagállamok által kifejezésre juttatott nemzeti és nemzetközi aggodalmakat követően 2020. december 3-án az aktivistákat óvadék ellenében szabadon engedték, ugyanakkor az ellenük felhozott vádakat fenntartották; mivel a 2020. december 6-i szabadon bocsátásuk ellenére a terrorizmussal kapcsolatos ügyekkel foglalkozó egyiptomi bíróság fenntartotta az ügyész azon döntését, hogy a nyomozás lefolytatásáig befagyasztja pénzeszközeiket;

D. mivel az EIPR elleni erőszakos fellépés 2016-ban kezdődött, amikor az EIPR volt igazgatója és alapítója, Hossam Bahgat bankszámláit befagyasztották, és megtiltották számára, hogy elhagyja az országot; mivel az EIPR felbecsülhetetlen értékű szolgálatot tesz a személyes, politikai, polgári, gazdasági és szociális jogok és szabadságok előmozdítása terén az országban;

E. mivel 2020. február 7-én az EIPR nemek jogaival foglalkozó kutatóját, az olaszországi Bolognai Egyetem posztgraduális Erasmus-hallgatóját, Patrick George Zakit önkényesen letartóztatták a kairói nemzetközi repülőtéren; mivel ügyvédje szerint Patrick George Zakit az egyiptomi Nemzetbiztonsági Ügynökség 17 órás kihallgatásnak vetette alá, mielőtt Manszúrába szállították, ahol megverték és áramütésekkel kínozták; mivel Patrick George Zakit többek között felforgató propaganda terjesztésével, tiltakozásra uszítással és terrorizmusra való felbujtással vádolták meg; mivel Patrick George Zaki előzetes letartóztatását az elmúlt 10 hónapban folyamatosan meghosszabbították, miközben egészségügyi helyzete miatt különösen nagy a kockázata annak, hogy a Tora börtönben Covid19-cel megfertőződik; mivel az Erasmus program az uniós alapértékek előmozdítására irányuló egyik legsikeresebb kezdeményezésnek bizonyult; mivel Patrick George Zaki európai ösztöndíja során történt fogva tartása fenyegetést jelent ezekre az értékekre nézve, és az EU-nak minden tőle telhetőt meg kell tennie, hogy megoldást találjon az ügyre;

F. mivel Egyiptomban az elmúlt években csökkent a tömegtájékoztatás szabadsága, tekintettel arra, hogy az újságírók mozgástere korlátozott; mivel az újságírókat és családtagjaikat egyre gyakrabban üldözik, és fogva tartással, fenyegetéssel és megfélemlítéssel kell szembenézniük; mivel az egyiptomi hatóságok továbbra is blokkolják a helyi és nemzetközi hírszervezetek és emberi jogi szervezetek weboldalait;

G. mivel több tízezer emberijog-védő – köztük nőjogi aktivisták, LMBTI-aktivisták, ügyvédek, újságírók, aktivisták, békés másként gondolkodók és ellenzéki személyek – továbbra is börtönben van életveszélyes körülmények között; mivel az emberijog-védők erőszakos eltüntetése egyre inkább az egyiptomi hatóságok módszeres gyakorlatává válik; mivel előzetes őrizetbe vételt és óvintézkedéseket alkalmaznak annak megakadályozására, hogy az aktivisták és ügyvédeik folytathassák az emberi jogok védelmét szolgáló jogszerű munkájukat vagy alapvető szabadságjogaikat békésen gyakorolhassák Egyiptomban;

H. mivel az egyiptomi civil társadalmi aktivistáknak, emberijog-védőknek, újságíróknak és tudományos szakembereknek képeseknek kell lenniük arra, hogy jogszerű tevékenységeiket a velük vagy rokonaikkal szembeni megtorlástól való félelem nélkül végezzék; mivel illegális digitális megfigyelést végeznek munkájuk, közösségimédia-fiókjaik és személyes eszközeik felett;

I. mivel az esz-Szíszi elnök uralma alatt bevezetett, terrorizmus elleni jogszabályokat számos emberi jogi szervezet bírálja amiatt, hogy veszélyesen széles körű értelmezést biztosítanak a hatóságoknak, és az emberijog-védők, ügyvédeik, aktivistáik és az ellenzék tagjainak elhallgattatására használva visszaélnek azokkal; mivel a terrorizmussal kapcsolatos ügyekben a gyanúsítottak gyakran nem részesülnek tisztességes eljárásban, mivel közvetlenül katonai bíróságokhoz utalják őket; mivel a Human Rights Watch szerint a 2013. évi katonai puccs óta az egyiptomi hatóságok mintegy 3 000 személyt vettek fel a terroristák jegyzékébe, 3 000 személyt ítéltek halálra, és 60 000 személyt vettek őrizetbe;

2020. december 18., péntek

J. mivel a civil társadalmi szervezetek szerint Egyiptom 2020-ban legalább 110 embert kivégzett, és e kivégzések közül 66-ot 2020. október 3. óta hajtottak végre, ami azt jelenti, hogy az elmúlt két hónapban több embert végeztek ki, mint 2019-ben összesen; mivel legalább 39 embert fenyeget a közelgő kivégzés veszélye; mivel ezek az ítéletek állítólag rendkívül tisztességtelen bírósági eljárásokat követnek, amelyeket kényszerített „vallomások" és más súlyos emberi jogi jogsértések – többek között kínzás és erőszakos eltüntetések – jellemeznek, és amelyek esetében – például Isaiah al-Maqari kopt keresztény szerzetes esetében – nem vizsgálták ki komolyan ezeket a cselekményeket és nem biztosítottak megfelelő eljárást az áldozatok számára; mivel továbbra is halálra ítélnek gyermekeket; mivel Egyiptom gyermekjogi törvényének 122. cikke továbbra is komoly aggodalomra ad okot, mivel lehetővé teszi, hogy a gyermekeket bizonyos körülmények között tömeges perekben felnőttek bírósága elé állítsák, és ennek következtében 2011 óta legalább 17 fiatalt ítéltek halálra;

K. mivel Egyiptomban 2017. április 10. óta folyamatosan szükségállapot áll fenn; mivel a tömeges perek annak ellenére is folytatódnak, hogy széles körben nemzetközi szinten elítélték azokat, mert nem felelnek meg a tisztességes eljáráshoz és a tisztességes eljáráshoz való jogra vonatkozó nemzetközi jog alapvető követelményeinek; mivel minden eddiginél több polgári személyt állítanak katonai bíróság elé;

L. mivel az elmúlt évtizedekben rendkívül elterjedt a nőkkel szembeni szexuális erőszak és zaklatás az egyiptomi társadalomban, mivel a túlélőket gyakran hibáztatják, és a hatóságok kevés erőfeszítést tettek a gyanúsítottak büntetőeljárás alá vonása vagy az ilyen erőszakot alátámasztó diszkriminatív normák megkérdőjelezése érdekében; mivel a szüzességi vizsgálatokhoz hasonló visszaélésszerű gyakorlatok még mindig széles körben elterjedtek, többek között az egyiptomi hatóságok részéről is; mivel a nőkkel szembeni erőszakról szóló törvényt, amely az egyiptomi parlamentben 2017 óta elakadt, még mindig nem ratifikálták; mivel a női nemi szervek megcsonkítása elleni meglévő politikákat és jogszabályokat nem megfelelően hajtják végre, és a gyakorlat továbbra is életben van; mivel a nőjogi jogvédők és a feminista aktivisták továbbra is elnyomással néznek szembe;

M. mivel 2020. december 10-én és egy négyéves nyomozást követően az olasz ügyészek Rómában bejelentették, hogy egyértelmű bizonyítékuk van arra, hogy négy egyiptomi állambiztonsági tisztviselő érintett a Giulio Regeni olasz kutatóasszisztens elrablásában, súlyos bántalmazásában és meggyilkolásában; mivel az Egyiptomi Jogi és Szabadságjogi Bizottság (ECRF) ügyvédei továbbra is támogatják a Regeni-üggyel foglalkozó olaszországi jogi csapatot, mivel ők az egyiptomi jogi képviselők; mivel az egyiptomi hatóságok folyamatosan akadályozták a Giulio Regeni elrablásával, kínzásával és meggyilkolásával, valamint a 2013-ban Kairóban fogva tartott francia tanár, Eric Lang halálával kapcsolatos igazság kivizsgálását és felderítését, ami megakadályozta a felelősök felelősségre vonását;

N. mivel az EU Egyiptom első számú gazdasági partnere és a külföldi beruházások fő forrása; mivel 2017 júniusában az EU és Egyiptom partnerségi prioritásokat fogadott el, amelyek célja az együttműködés megerősítése számos területen, többek között a biztonság, a terrorizmus elleni küzdelem és az igazságügyi reform területén;

1. ismételten és a lehető leghatározottabban elítéli az alapvető jogok és az emberijog-védők, az ügyvédek, a tüntetők, az újságírók, a bloggerek, a szakszervezeti tagok, a diákok, a gyermekek, a nők jogaival és a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó aktivisták, a leszbikus, meleg, biszexuális, transznemű és interszexuális (LMBTI) személyek, a politikai ellenzék tagjai – beleértve családtagjaikat is –, a civil társadalmi szervezetek és a kisebbségek elleni folyamatos és egyre intenzívebb fellépést, melyeket kizárólag alapvető szabadságaik gyakorlása vagy egyet nem értésük kifejezése miatt követnek az egyiptomi állami hatóságok és biztonsági erők; felszólít az összes emberi jogi jogsértés független és átlátható kivizsgálására, valamint a felelősök felelősségre vonására; hangsúlyozza az erős és jól működő civil társadalom fontosságát;

2. felháborodásának ad hangot amiatt, hogy az EIPR vezető aktivistáit, Gasser Abdel Razeket, Karim Ennarahot és Mohammad Basheert a közelmúltban letartóztatták azért, mert Kairóban jogszerű találkozót tartottak európai diplomatákkal; üdvözli ideiglenes szabadon bocsátásukat, de sürgeti a hatóságokat, hogy ejtsenek minden ellenük felhozott vádat, vessenek véget a velük és Hosszam Bahgattal, az EIPR alapítójával és megbízott igazgatójával szembeni zaklatás és megfélemlítés minden formájának, és vonják vissza az ellenük és az EIPR-rel szemben elfogadott korlátozó intézkedéseket, beleértve az utazási tilalmat és a vagyoni eszközök befagyasztását; felszólítja az egyiptomi kormányt annak biztosítására, hogy ügyüket átlátható, tisztességes és gyors módon kezeljék;

3. sajnálja, hogy a szabadon bocsátásukra vonatkozó döntést nem terjesztették ki az EIPR többi fogvatartottjára, különösen Patrick George Zakira, akinek a fogva tartását 2020. december 6-án további 45 nappal meghosszabbították; felszólít Patrick George Zaki azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátására, valamint az ellene felhozott valamennyi vád ejtésére; úgy véli, hogy letartóztatására és meghosszabbított fogva tartására erőteljes, gyors és összehangolt uniós diplomáciai választ kell adni;

4. ismételten felszólít az önkényesen fogva tartott és elítélt személyek, különösen Mohamed Ibrahim, Mohamed Ramadan, Abdelrahman Tarek, Ezzat Goneim, Hajtham Mohamadín, Alaa Abdel Fattah, Ibrahim Metváli Hegázi, Mahienour El-Maszri, Mohamed El-Baker, Hoda Abdelmoniem, Ahmed Amasha, Iszlam El-Kalhi, Abdel Moneim Aboul Fotouh, Eszraa Abdelfattah, Rami Kamel, Ibrahim Ezz El-Din, Zijád el-Elaimi, Hasszan Barbari, Rami Saat, Sanaa Szeif, Szolafa Magdi, Hossam al-Sayyad, Mahmoud Husszein és Kamal El-Balsi azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátására;

5. hangsúlyozza, hogy a folyamatban lévő letartóztatások és fogva tartások részét képezik az emberi jogokat védő szervezetek megfélemlítésének, valamint az online és offline véleménynyilvánítás, egyesülés és békés célú gyülekezés szabadsága egyre fokozódó korlátozásának Egyiptomban, és felszólít e cselekmények beszüntetésére; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy Egyiptom továbbra is alkalmazza a terrorizmusellenes jogszabályokat, önkényesen felvette a jogvédőket a terroristák egyiptomi jegyzékére, és előzetes letartóztatást alkalmaz az emberi jogi jogvédők munkájának célbavétele és bűncselekménnyé nyilvánítása érdekében, ami nem egyeztethető össze a jogállamisággal és Egyiptom nemzetközi emberi jogi jogszabályok szerinti kötelezettségeivel; sürgeti az egyiptomi hatóságokat, hogy módosítsák vagy helyezzék hatályon kívül a visszaélésszerű jogszabályokat, különösen a nem kormányzati szervezetekről szóló 2019. évi törvényt és a terrorizmusellenes törvényt; ismételten felszólítja az egyiptomi hatóságokat, hogy zárják le az 173/2011. sz. ügyet (a külföldi finanszírozás ügye), és szüntessék meg a legalább 31 emberi jogi jogvédőre és az emberi jogi nem kormányzati szervezetek munkatársaira vonatkozó valamennyi utazási tilalmat és vagyonieszköz-befagyasztást;

6. felhívja az egyiptomi hatóságokat annak biztosítására, hogy a fogvatartottakkal való bánásmód megfeleljen az ENSZ Közgyűlése által 1988. december 9-i 43/173. sz. határozatában elfogadott, bármely formában fogva tartott vagy börtönbüntetésüket töltő személyek védelméről szóló alapelvekben foglalt feltételeknek, hogy szabadon bocsátásukig engedélyezze számukra a családjukhoz, az általuk választott ügyvédekhez és a megfelelő orvosi ellátáshoz való teljes körű hozzáférését, valamint folytasson le hiteles vizsgálatokat a rossz bánásmódra vagy kínzásra vonatkozó állítások ügyében;

7. mély aggodalmát fejezi ki a Covid19-világjárvány idején szörnyű körülmények között, túlzsúfolt helyeken raboskodó fogvatartottak és foglyok sorsa miatt, és felszólítja a hatóságokat, hogy sürgősen csökkentsék a fogva tartásra szolgáló helyek zsúfoltságát; felhívja a hatóságokat, hogy biztosítsanak korlátlan hozzáférést a magas biztonsági fokozatú Tora börtönhöz egy független szervezet számára a fogva tartás körülményeinek nyomon követése érdekében; elítéli az egészségügyi dolgozók és újságírók önkényes letartóztatását, zaklatását és elnyomását, mivel azok a Covid19-helyzettel vagy az egyiptomi állam arra vonatkozó 2020. évi intézkedéseivel kapcsolatban szólaltak fel; felszólítja az egyiptomi hatóságokat, hogy szüntessék be ezt a gyakorlatot, és bocsássák szabadon a még mindig önkényesen fogva tartott egészségügyi személyzetet;

8. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy Egyiptomban nőtt a kivégzések száma, és elutasítja a halálbüntetés alkalmazását; felszólítja az egyiptomi hatóságokat, hogy hirdessenek moratóriumot a halálbüntetések végrehajtására azzal a céllal, hogy eltöröljék a halálbüntetést, és tegyenek meg minden lépést a tisztességes eljárás garanciái és minden lehetséges biztosíték szigorú betartása érdekében; felszólítja Egyiptomot, hogy haladéktalanul engedjen szabadon minden olyan fiatalt, akire halálbüntetést szabtak ki, és módosítsa gyermekjogi törvényének 122. cikkét;

9. felhívja az egyiptomi hatóságokat, hogy fogadjanak el a nők elleni erőszakról szóló átfogó törvényt és a szexuális erőszak elleni jóváhagyott törvények végrehajtására irányuló nemzeti stratégiát; sürgeti a hatóságokat, hogy használják fel a rendelkezésre álló ENSZ-iránymutatásokat, például az ENSZ nők elleni erőszakról szóló jogalkotási kézikönyvét, hogy meghatározzák a nők elleni erőszakkal kapcsolatos elemeket, többek között a túlélők és tanúk képzett tisztek és szolgáltatók általi védelmét; felszólítja az egyiptomi hatóságokat, hogy vessenek véget a nők „erkölcs megsértése" miatti üldöztetésének, mint például a női emberi jogok védelmezője, Amal Fathi üldöztetésének; felszólítja a hatóságokat, hogy haladéktalanul vessenek véget az LMBTI-közösség tagjainak vagy egyéneknek kizárólag tényleges vagy vélt szexuális irányultságuk alapján történő letartóztatásának és büntetőeljárás alá vonásának, ahogy például Szeif Bedour esetében történt;

10. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy az egyiptomi hatóságok megkísérelték félrevezetni és megakadályozni Giulio Regeni olasz kutató 2016. évi elrablásának, megkínzásának és meggyilkolásának kivizsgálását; sajnálja, hogy az egyiptomi hatóságok folyamatosan megtagadják, hogy az olasz hatóságok rendelkezésére bocsássák Giulio Regeni meggyilkolásának Egyiptom nemzetközi kötelezettségeivel összhangban történő gyors, átlátható és pártatlan kivizsgálásához szükséges valamennyi dokumentumot és információt; felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy sürgessék az egyiptomi hatóságokat arra, hogy teljes mértékben működjenek együtt az olasz igazságügyi hatóságokkal, és vessenek véget annak, hogy megtagadják a római olasz ügyészek által megjelölt négy gyanúsított tartózkodási címének közlését, ami a nyomozás lezárásakor az olasz jog által előírtaknak megfelelően szükséges annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a vád alá helyezés formális aktusát és tisztességes eljárás keretében vádat emelhessenek ellenük Olaszországban; figyelmezteti az egyiptomi hatóságokat, hogy ne alkalmazzanak megtorlást a tanúkkal vagy a Jogok és Szabadságok Egyiptomi Bizottságával (ECRF) és ügyvédeivel szemben;

2020. december 18., péntek

11. határozottan támogatja Giulio Regeni családját az igazság folyamatos és méltóságteljes keresésében; emlékeztet arra, hogy az európai polgárok elrablásával, kínzásával és meggyilkolásával kapcsolatos igazságkeresés nem kizárólag a családra tartozik, hanem a nemzeti és az uniós intézmények kötelessége, hogy minden szükséges diplomáciai intézkedést megtegyenek;

12. megjegyzi, hogy Egyiptom az Európai Unió és tagállamai fontos partnere számos területen, többek között a kereskedelem, a biztonság, a nemzetközi terrorizmus elleni küzdelem és az emberek közötti kapcsolatok terén; támogatja az egyiptomi nép arra irányuló törekvéseit, hogy olyan szabad, stabil, virágzó, befogadó és demokratikus országot hozzon létre, amely tiszteletben tartja nemzeti és nemzetközi jogszabályait az emberi jogok védelme és előmozdítása tekintetében;

13. emlékezteti az egyiptomi hatóságokat, hogy az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartása az EU és Egyiptom közötti kapcsolatok alapvető elemét képezi, és hogy az EU–Egyiptom partnerségi prioritásokban rögzített közös kötelezettségvállalás a civil társadalom számára mozgástér biztosítása, amint azt az egyiptomi alkotmány előírja; hangsúlyozza, hogy az emberi jogok védelmezőinek nem szabad pénzügyi korlátozásokkal, bűncselekménnyé nyilvánítással, utazási tilalommal vagy óvadékkal szembesülniük, és nem szabad őket bebörtönözni jogszerű emberi jogi munkájuk miatt; sürgeti az alelnököt/főképviselőt, hogy nyilvánosan fejezze ki aggályait az egyiptomi emberi jogi helyzettel kapcsolatban, valamint az egyiptomi hatóságokkal tartott bármely magas szintű találkozón;

14. ösztönzi az uniós küldöttség és a tagállamok kairói képviselőit, hogy vegyenek részt az egyiptomi és külföldi újságírók, bloggerek, szakszervezeti aktivisták, emberijog-védők és civil társadalmi aktivisták perein az országban, és látogassák meg őket fogva tartásuk során;

15. ismételten felszólítja az alelnököt/főképviselőt és a tagállamokat, hogy egységesen és határozottan, más hasonlóan gondolkodó partnerekkel is együttműködve reagáljanak az Egyiptomban elkövetett erőszakos cselekményekre és emberi jogi jogsértésekre, és használjanak fel minden rendelkezésükre álló eszközt annak érdekében, hogy konkrét előrelépést érjenek el Egyiptom emberi jogi helyzetében; sürgeti különösen az EU-t és tagállamait, hogy vállaljanak vezető szerepet az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának soron következő ülésén annak érdekében, hogy létrejöjjön egy régóta esedékes, az Egyiptomban elkövetett súlyos emberi jogi jogsértésekre vonatkozó nyomonkövetési és jelentéstételi mechanizmus; üdvözli, hogy a Tanács globális emberi jogi szankciórendszert/európai uniós Magnyickij-törvényt fogadott el, és ismételten felszólítja az alelnököt/főképviselőt és a tagállamokat, hogy mérlegeljenek célzott korlátozó intézkedéseket az országban elkövetett legsúlyosabb jogsértésekért felelős magas rangú egyiptomi tisztviselőkkel szemben;

16. ismételten felszólít az EU Egyiptommal fennálló kapcsolatainak mélyreható és átfogó felülvizsgálatára; úgy véli, hogy az egyiptomi emberi jogi helyzet szükségessé teszi a Bizottság költségvetés-támogatási műveleteinek alapos felülvizsgálatát, és követeli, hogy az uniós támogatást elsősorban a demokratikus szereplők és a civil társadalom támogatására korlátozzák; nagyobb átláthatóságra szólít fel az EU, az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank és az Európai Beruházási Bank által Egyiptomnak nyújtott pénzügyi támogatás vagy képzés valamennyi formája tekintetében; emlékeztet arra, hogy az EU és tagállamai nem ítélhetnek oda díjat emberi jogok megsértéséért felelős vezetőknek;

17. szorgalmazza, hogy az új partnerségi prioritások megtárgyalása céljából az EU hozzon létre olyan egyértelmű teljesítménymutatókat, amelyek a további együttműködést kapcsolataink központi elemévé teszik annak érdekében, hogy eredményeket érjen el a demokratikus intézmények reformja, a jogállamiság és az emberi jogok terén, és általánosan érvényesítse az emberi jogi aggályokat az egyiptomi hatóságokkal folytatott minden megbeszélésen; sürgeti a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy az EU–Egyiptom Társulási Tanács következő ülésének középpontjába helyezze az emberi jogi helyzet kézzelfogható javításának szükségességét, különösen az önkényesen fogva tartott emberijog-védők és újságírók szabadon bocsátását; megismétli, hogy a migrációkezelés és a terrorizmus elleni küzdelem terén folytatott, valamint geopolitikai megfontolásokhoz kötődő együttműködés nem mehet az emberi jogok tiszteletben tartását és az emberi jogok megsértése miatti elszámoltathatóságot célzó folyamatos nyomás rovására;

18. ismételten felhívja a tagállamokat, hogy kövessék nyomon a Külügyek Tanácsának 2013. augusztus 21-i következtetéseit, amelyekben a 2008/944/KKBP ([2]) közös állásponttal összhangban bejelentik a belső elnyomásra felhasználható felszerelésekre vonatkozó kiviteli engedélyek felfüggesztését, és elítéli, hogy a tagállamok tartósan nem tartják be ezeket a kötelezettségvállalásokat; felhívja a tagállamokat, hogy állítsák le a fegyverek, megfigyelési technológiák és az emberi jogok védelmezőivel és a civil társadalmi aktivistákkal szemben – többek között a közösségi médiában – megvalósuló támadások megkönnyítésére, valamint a belső elnyomás bármely más fajtájának gyakorlására alkalmas egyéb biztonsági felszerelések Egyiptomba irányuló exportját; felszólítja az EU-t, hogy maradéktalanul hajtsa végre Egyiptomra vonatkozóan az exportellenőrzést azokra az árukra tekintettel, amelyeket elnyomásra, kínzásra vagy halálbüntetés végrehajtására lehet felhasználni;

([2]) HL L 335., 2008.12.13., 99. o.

19. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, Egyiptom kormányának és parlamentjének, valamint az Emberi Jogok és a Népek Jogai Afrikai Bizottságának.